بازآفرینی کاشی و کاشیکاری درحیطه ی روانشناسی و معماری

راهکاری در جهت توجه به کاشی در ساخت و سازهای جدید و متناسب با معماری ایرانی

معصومه علی اشرفی ، دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد واحد ارومیه

Negin0441u@yahoo.com

دکتر جواد شریف نژاد ، مدرس دانشگاه آزاد واحد ارومیه

چکیده:

هنرهای بصری در اسلام مانند دیگر هنرهای تصویری ساختار و مبانی خاص خود را دارند و این اصول را در معماری ایرانی به راحتی میتوان یافت.کاشی و کاشیکاری در ابنیه کهن جلوه گر زیبایی و از شاخصه های اصلی معماری میباشد.رنگ و نقوش کاشی ها در تمام دوره های زمانی و حکومتی باهم تفافت های زیادی داشته اند، این نقوش در برگیرنده فرهنگ، هنر و رویدادهای مهم در دوره های مختلف تاریخی بوده است. رنگ و نقوش های کاشی های ایرانی جدا از زیبایی چشم نواز در بخش مربوط به رونشناسی محیط تاثیرات مثبتی بر روح و روان انسان دارند که همواره آدمی با ورود به این فضاها به یک آرامش روحی دست پیدا میکند. بدین جهت از دلایل مهم معماران ایرانی ، استفاده از کاشی و کاشیکاری در اماکن مقدس معماری ایرانی میتوان نام برد. از این رو در مقاله پیش رو بصورت توصیفی و با بازگردانی این بافت با هویت به ساخت و ساز بناها ، نه تنها برای مساجد بلکه در تمام کاربری ها از جمله مسکونی، فرهنگی ،آموزشی ، توریستی ، رفاهی و... بکار برو و این بافتو مصاله هویت گرا را حفظ و به آینده گان منتقل کنیم.

واژگان کلیدی: اهمیت کاشی و کاشیکاری ، شاخصه های معماری ایرانی ، روانشناسی در نقوش کاشی